ILE OLIMPICE DE LA ROMA

URIAȘII NU-ȘI VOR CRUȚA FORȚELE...

A. Katulin — vicepreședintele Federației de lupte a U.R.S.S. — ne vorbește despre pregătirile luptătorilor sovietici

A rămas puțin pînă la acea mult așteptată clipă cînd cei mai buni sportivi din lume vor începe la Roma pasionanta întrecere olimpică.

Cum se pregătesc luptătorii sovietici pentru cea de a XVII-a ediție a Jocurilor Olimpice? La aceasta ne răspunde A. Katulin, vicepreședintele federației de lupte din U.R.S.S.

— S-a presupus că pregătirea noastră pentru întrecere se va face în principal prin intermediul întîlnirilor internaționale. Fără îndoială că a-ți măsura forțele cu reprezentanții altor țări aduce mult folos, sportivul căpătînd experiență, dezvoltîndu-și gîndirea tactică. Dar nu trebuie uitat uriașul consum de energie nervoasă pe care-l cer asemenea dispute. Iată de ce în perioada de pregătire am organizat un număr limitat de întîlniri. Luptătorii noștri de „libere" s-au întrecut în acest an doar cu colegii lor din Bulgaria și Japonia, iar „clasicii" cu bulgarii și au luat parte la un meci în Ungaria.

Pregătirea de bază s-a făcut cu prilejul competițiilor interne. Astfel, campionatul U.R.S.S. ne-a dat jaloanele pentru alcătuirea echipelor la Roma. În momentul de față avem în fiecare categorie cîte trei pretendenți. De altfel, de ei depinde cine va fi cel ales. După toate probabilitățile, echipa noastră va fi serios remaniată. Alături de luptători cu experiență, cum ar fi „clasicii" Karavaev (campion al lumii), Gamarnik, Gurevici, Kartozia și specialiștii în „libere" Balavadze — de două ori campion al lumii, campionii mondiali Sineavski și Shirtladze, campionul olimpic Talkalamanidze ș.a., vor evolua la Roma mulți tineri.

La ultimele concursuri s-au recomandat prin evoluțiile lor Kocerghin, la categoria cea mai ușoară, semimijlocii Gvanțeladze și Roots, ușorul Koridze. La lupte libere remarc pe ușorul Kolesnik, semigreul Gurevici și greul Ivanițki. Ne bucură mai cu seamă succesele lui Kocerghin — care a cîștigat medalia de aur la campionatul U.R.S.S. și a lui Gvanțeladze — care a evoluat strălucit în Ungaria. Ambii sînt luptători tehnici, curajoși, cu o mare voință de victorie.

Multe speranțe punem, de asemenea, în Gurevici și Aliev, ambii la lupte libere. Și dacă primul se remarcă printr-o tehnică ireproșabilă, cel de-al doilea este vestit prin curajul și inventivitatea sa. Chiar și în situațiile aparent fără ieșire, el reușește să găsească soluții. Suficient să amintim că la campionatele lumii Aliev a cîștigat în fața „invincibilului" iranian Hodjastepura. Din păcate întrezărim puține talente remarcabile la categoriile semigrea și grea.

Vă interesează probabil pe cine considerăm drept adversarii cei mai periculoși în Italia? La „clasice" cei mai puternici vor fi după părerea mea, suedezii, turcii și bulgarii. La întrecerile de lupte libere șanse reale de victorie dețin turcii, iranienii, bulgarii. Foarte periculoși sînt și japonezii, dar numai pînă la categoria mijlocie. Desigur și în alte țări există luptători puternici, eu însă am vorbit despre echipe luate ca atare.

Voi arăta, în încheiere, că lecția primită la Melbourne ne-a folosit. Am văzut clar lipsurile noastre. Printre acestea se numără nu numai folosirea unilaterală a procedeelor tehnice, ci — înainte de toate — o insuficientă pregătire fizică și de voință. Tocmai acest „călcîi al lui Achile" am încercat să-l întărim. Desigur, lupta cu manechinul, crosurile, ridicarea de greutăți, nu fac parte dintre ocupațiile cele mai amuzante. Dar toți băieții care se pregătesc serios pentru Olimpiadă nu regretă timpul petrecut cu aceste exerciții, căutînd prin toate mijloacele să-și dezvolte forța și rezistența.

În ceea ce privește tactica, și la acest capitol am muncit mult. Nu e un secret că mulți luptători ajunși la marginea saltelei se relaxează, devin mai neatenți, crezînd că nu li se mai poate întîmpla nimic. De obicei ei sînt „prinși" chiar în acest moment. Este foarte important de asemenea să nu existe pauze în trecerile de la parter în picioare, să se cizeleze măiestria în toate momentele pe care le oferă lupta.

Am urmărit cu atenție pregătirea și evoluțiile viitorilor noștri adversari, le-am studiat maniera de a lupta, am folosit la antrenamente sistemele lor preferate. Dar la lupte nu poți măsura în metri sau secunde valoarea performanțelor, ca la atletism sau la natație. Gradul de pregătire poate fi stabilit numai prin întrecere directă, față în față, pe saltea. Ei bine, așteptăm cu nerăbdare această întrecere!...

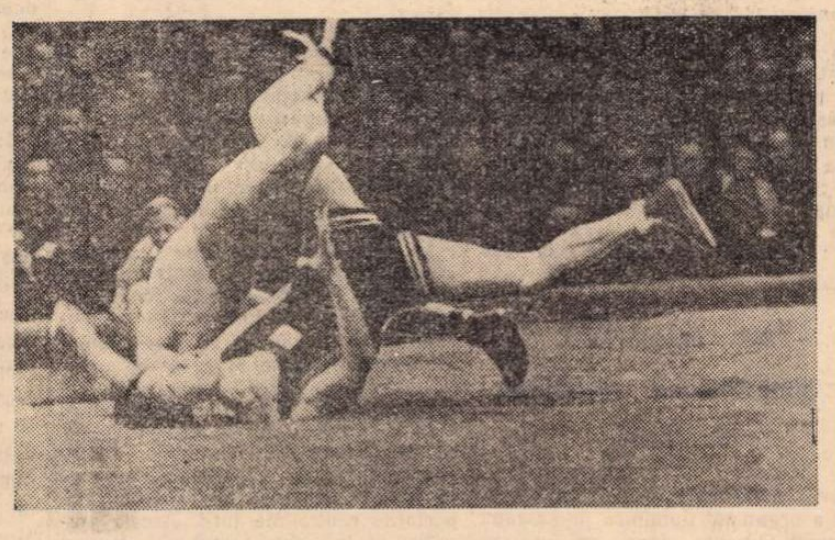

Luptătorul sovietic Talkalamanidze (sus) îl învinge prin tuș pe campionul japonez Esaki. Față din întîlnirea de lupte libere U.R.S.S. — Japonia. (Foto: V. Noskov — TASS Moscova)

...tre aruncătorii americani!

Davis și Long au intrat și ei... în horă. *„O'Brien acționează nefast asupra psihicului meu"* a declarat Davis. *„O'Brien nu este de-al nostru și se poartă ca un străin oarecare"* a adăugat Long. O'Brien le-a răspuns la toți trei:

„Mă faceți să rîd!... Nu trebuie uitat că exist și că am să vă spun cîteva vorbe la Roma".

Dacă acest dialog reprodus de multe ziare americane este real — conchide „Legkaia Atletika", este reprobabil că Nieder, Long și Davis procedează astfel, în loc să fie recunoscători colegului lor mai vîrstnic, creatorul noului stil de aruncare a greutății și care a pus jaloanele drumului lor spre măiestrie ajutîndu-i permanent cu sfaturile și exemplul său.

...UL CELOR CINCI CERCURI

● Federația de scrimă a *Italiei* a alcătuit loturile care vor evolua la J.O. In proba de floretă femei au fost selecționate: *Irena Camber, Velleda Cesari, Bruna Colombetti, Emilia Elia, Giovanna Masciotta, Vera Mantovani, Claudia Pasini, Antonella Ragno, Natalia Sanguineti.* Loturile de scrimă ale Italiei au fost convocate într-un cantonament la Piediluco, de la 26 iulie pînă la 25 august.

ADOLFO CONSOLINI

● *Doi halterofili finlandezi au fost înscriși la întrecerile olimpice. Este vorba de semigreul* Jouni Kailajarvi *(22 de ani) al IV-lea la campionatele europene din 1960 cu 412,5 kg și greul* Eino Makinen *(34 de ani), campion european în 1955 și al IV-lea în 1960.*

● *Portugalia* va fi reprezentată de patru luptători în turneul de lupte clasice. Ei sînt înscriși la categoriile: muscă, cocoș, pană și mijlocie.

● *Federația de lupte a* S.U.A. *a selecționat pentru J.O. un număr de 14 sportivi pentru lupte libere și 8 pentru clasice. Dintre aceștia numai doi au luat parte la concursurile olimpice de la Melbourne.*

LONDRA, 1948

File din istoria J. O.

Nu mai puțin de zece orașe (Atena, Barcelona, Budapesta, Buenos Aires, Dublin, Helsinki, Lausanne, Londra, Roma și Tokio) și-au disputat organizarea Jocurilor celei de a XII-a Olimpiade din 1940. In urma unui plebiscit general, capitala Japoniei a fost aleasă ca gazdă a viitoarei ediții a J. O. Din cauza războiului chino-japonez, izbucnit în anul 1937, comitetul olimpic nipon a renunțat însă la organizarea Jocurilor, sarcina aceasta revenind capitalei Finlandei, care se „clasase" pe locul 2 la plebiscitul făcut încă din 1935.

La Helsinki a început imediat construirea unei serii întregi de baze sportive, printre care și un stadion nou, capabil să adăpostească întrecerile olimpice. Dar nici Finlandei nu i-a fost dat să fie în 1940 gazda Jocurilor Olimpice. Războiul declanșat de Germania fascistă a determinat amînarea Jocurilor pentru o lungă perioadă de timp. Aceasta a fost a doua și cea mai lungă întrerupere a Jocurilor (de 12 ani) impusă de război.

Incă din anul 1945 s-a stabilit ca trei ani mai tîrziu, Londra să primească organizarea celei de a XIV-a ediții a J. O., cu atît mai mult cu cît capitala Angliei ar fi trebuit să găzduiască Jocurile celei de a XIII-a Olimpiade.

Condițiile organizatorice din 1948 au lăsat mult de dorit (cazarea s-a făcut în niște cazărmi, alimentația a fost slabă). La întreceri au luat totuși parte 4.468 de sportivi (dintre care 438 de femei) reprezentînd 59 de țări. In programul tehnic al concursurilor au figurat 19 sporturi.

Ca și la precedentele ediții ale J. O., și la Londra, atletismul a fost sportul nr. 1. Figura centrală a întrecerilor de atletism n-a mai fost însă un bărbat, ca pînă acum, ci atleta olandeză Francina Elsje Blankers-Koen. Participînd la 4 probe ea a reușit să le cîștige pe toate: 100 m — 11,9 sec; 200 m — 24,4 sec; 80 mg — 11,2 sec; 4×100 m — 47,6 sec, stabilind cu acest prilej 2 noi recorduri olimpice.

Intrecerile masculine au prilejuit consacrarea alergătorului cehoslovac Emil Zatopek, pînă la această dată prea puțin cunoscut lumii. Zatopek, care avea să fie eroul Olimpiadei din 1952, a cîștigat la Londra primul său titlul olimpic, în proba de 10.000 m, (29:59,6) desfășurată pe o căldură sufocantă. După cîteva zile, luînd startul și la 5.000 m, Zatopek a fost învins, la capătul unei curse emoționante, de alergătorul belgian Gaston Reiff. Cursa de 5.000 m s-a desfășurat pe o ploaie torențială care a transformat pista într-un veritabil ... lac. După 3.500 m Reiff s-a „rupt" de Zatopek, s-a distanțat și părea că nimic nu-i mai poate împiedica victoria. Dar, la 300 m de sosire Reiff s-a „stins" brusc și nu i-a lipsit decît foarte puțin pentru a fi ajuns de Zatopek. Acesta, printr-un finiș impresionant, s-a apropiat la numai 2 metri de belgian.

Cursa de 100 m a prilejuit victoria negrului american Harrison Dillard (10,3 sec), un renumit specialist în cursa de 110 mg. Credem că nu este lipsit de interes să arătăm cum a ajuns Dillard campion la 100 m! La selecția echipei americane, Dillard s-a înscrisese, bineînțeles, la 110 mg. Pînă la acea dată el obținuse nu mai puțin de 82 de victorii consecutive pe această distanță, fiind favoritul indiscutabil al selecției și al ...Olimpiadei. Dar în timpul cursei Dillard s-a împiedicat de un gard, a căzut și s-a ratat selecția. Atunci el s-a înscris și la 100 m, a ieșit al III-lea, a fost deci selecționat în echipa pentru J. O. și la Londra a devenit campion olimpic.

Un amănunt interesant din desfășurarea probei olimpice de triplu salt. Ordinea săritorilor în concurs s-a tras la sorți, la Londra, după... alfabet! După ce au sărit concurenții cu litera A (Ahman-Suedia 15,40 m și Avery-Australia 15,36 m) a izbucnit brusc o furtună puternică cu ploaie, care a determinat suspendarea probei. Apoi, cînd s-a făcut timp frumos, ceilalți concurenți au fost net dezavantajați de pista complet desfundată!...

Probele de canoe au fost net dominate de sportivii cehoslovaci, iar la caiac simplu cîștigător a ieșit suedezul Gert Frederiksson, care avea să cucerească titlurile de campion olimpic și la Helsinki și la Melbourne.

India a cîștigat din nou titlul olimpic la hochei pe iarbă, turcii (la libere) și suedezii (la clasice) au dominat turneele la lupte, francezii, italienii și belgienii și-au împărțit titlurile la ciclism. La box, Argentina, Africa de Sud și Ungaria (Laszlo Papp a cucerit cu acest prilej prima din cele trei medalii de campion olimpic) au cîștigat cîte două titluri, iar Italia și Cehoslovacia cîte unul.

Concursurile olimpice de artă au fost înlocuite la Londra prin expoziții.

REGULAMENTE olimpice

Ciclism

Intrecerile de ciclism — pistă și fond — se vor desfășura între 26 și 30 august. Competiția de pistă are loc pe velodromul olimpic „Fausto Coppi", întrecerea contra-cronometru pe echipe pe Via Cristoforo Colombo, iar concursul individual de fond pe circuitul Grottarossa.

Regulamentul de desfășurare al întrecerilor olimpice — pistă și fond — este acela al Uniunii Ciciliste Internaționale. Țările participante vor trebui să comunice Comitetului de Organizare, pînă la 11 august, lista nominală a cicliștilor care vor lua parte la concurs. La această ediție a J.O. au fost trecute în program probe de pistă și probe de fond.

Probele de pistă. 1.000 m cu start de pe loc (probă contra-cronometru). Fiecare națiune are dreptul să se înscrie cu un concurent. Concurenții parcurg, pe rînd, distanța de 1.000 m și în baza timpilor realizați se alcătuiește clasamentul final. Proba are loc la 26 august începînd de la ora 20,45. La viteză participă cîte doi concurenți de fiecare țară (aceasta este limita maximă). Cursele de viteză se desfășoară de-a lungul a două ture de pistă și se cronometrează numai ultimii 200 m. Un alergător înscris la această probă participă la serille eliminatorii și, apoi, în cazul cînd s-a calificat, ia parte la optimi de finală, sferturi de finală, semifinale și finale. Cicliștii eliminați în serii au dreptul de a participa la recalificări. Și viteziștii eliminați în optimi de finală au dreptul la recalificări. Din sferturi de finale se desfășoară cîte două manșe și — în eventualitatea cînd victoriile sînt împărțite — în trei manșe. Viteza se dispută după următorul program: 26 august, ora 15 — serii și recalificări; ora 20,45 — optimi de finală și recalificări; 27 august, ora 16 — sferturi de finală; 29 august, ora 20,45 — semifinale, apoi după un timp de odihnă finalele pentru locurile 3—4 și pentru locurile 1—2 (în această ordine). Viteză — tandem: se desfășoară de-a lungul a patru ture de pistă. Țările participante au dreptul de a înscrie un singur tandem. Intrecerile se desfășoară în zilele de 26 și 27 august. Ultima probă pe velodrom este urmărirea pe echipe. Această probă se desfășoară pe distanța de 4000 m, fiecare țară avînd dreptul de a înscrie o echipă formată din patru cicliști. La velodrom organizarea probelor va fi asigurată astfel:

— la viteză (individual) și viteză tandem după regulamentele campionatelor mondiale;

— la 1.000 m cu start de pe loc după regulamentul probelor de record;

— la urmărire pe echipe după regulamentul special alcătuit pentru proba de urmărire din cadrul Jocurilor Olimpice.

Probe de fond. Cursa de 100 km — contra-cronometru pe echipe se desfășoară la 26 august începînd de la ora 9. Țările participante la J.O. au dreptul să înscrie o echipă formată din patru rutieri. Intrecerea se desfășoară pe un circuit de 16,600 km — care va fi acoperit de șase ori. Plecarea are loc din Viale Oceano Pacifico, chiar din fața velodromului olimpic. Concurenții părăsesc apoi această stradă pentru a intra pe Viale Cristoforo Colombo. Linia de sosire a fost amenajată chiar în același loc unde se află și linia de plecare. Prima echipă va pleca la ora 9,00. Următoarele vor lua startul la interval de 3 minute sau 2 minute — acest lucru depinzînd de numărul formațiilor înscrise. În timpul cursei pe această rută nu vor circula decît echipele care concurează și mașinile organizatorilor care vor îndeplini diferite servicii (arbitraj, ordine, informații etc.). Timpul echipei va fi marcat la trecerea celui de al treilea concurent. Este interzisă purtarea maieurilor de mătase. De asemenea este interzisă folosirea „plaselor" unei alte echipe. Ajutorul material și alimentația este permisă numai între concurenții aceleiași echipe, alergătorii neavînd voie să primească nici de la persoane aflate pe traseu mîncare sau băutură și nici diferite lucruri care i-ar putea ajuta la repararea bicicletei. În spatele fiecărei echipe se va afla o mașină în care vor lua loc un arbitru și un reprezentant al națiunii respective. Acesta va avea cu el maximum patru biciclete și diferite scule necesare reparării defecțiunilor mecanice. El este singurul împuternicit să acorde ajutor și asistență alergătorilor din echipă. Clasamentul se face pe baza timpilor realizați de echipele participante la proba de 100 km contra-cronometru.

Cea de a doua probă de fond este cursa individuală, care are loc la 30 august, ora 9, pe circuitul de la Grottarossa. Numărul maxim de participanți din fiecare țară este de 4. Un tur al acestui circuit măsoară 14,615 Km. El este înscris pe Via Flaminia, via Grottarossa și via Cassia — plecarea și sosirea avînd loc pe via Flaminia. Participanții vor avea de parcurs 175,380 km. Alergătorii prezenți la start vor fi grupați pe națiuni. Bicicletele trebuie să aibă pe cadru numărul de concurs pe care-l vor fixa organizatorii. De-a lungul acestui parcurs vor fi amenajate trei posturi de ajutor material: 100 m de la plecare, la 4.700 m și la 9.300 m. La aceste posturi cicliștii au voie să schimbe bicicletele, baieurile etc. Sînt interzise bicicletele de pistă. Trei camionete — avînd fiecare cîte 5 biciclete de diferite dimensiuni — vor urmări concurenții pentru ca în cazul unei busculade să ofere cicliștilor ale căror biciclete s-au defectat altele pentru ca aceștia să poată continua cursa. Cei care vor folosi aceste biciclete au datoria ca la primul post de ajutor material să le predea și să ia altele de la antrenorii lor. Mîncare și băutură se poate lua numai de la postul nr. 1 (cel de la 100 m de la plecare). Intre concurenții din aceeași țară este permis ajutorul reciproc. Clasamentul final al întrecerii se face pe baza ordinii trecerii liniei de sosire.